

Sygn. akt IV K 66/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w Wydziale IV Karnym

w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Cichocki

Protokolant: J. P.

przy udziale prokuratora Elżbiety Ziębińskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22 i 29 czerwca 2015 r.

sprawy skazanego

A. S. (1) (S.), urodz. (...) roku w R.,

syna G. i U. z domu M.

o wydanie wyroku łącznego z następujących prawomocnych wyroków:

I. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 8 grudnia 1998 r., sygn. akt II K 770/98**, którym za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. skazano go na karę 75 (siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) zł każda;

II. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 2 października 2003 r., sygn. akt VI K 487/03**, którym za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od maja 1998 r. do maja 2003 r. skazano go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 5 grudnia 2004 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 12 lipca 2005 r., sygn. akt II K 147/05**, którym za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 14 na 15 listopada 2004 r. skazano go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym;

IV. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 15 stycznia 2007 r., sygn. akt VI K 930/06**, którym za przestępstwo z art. 178 § 2 k.k. popełnione w dniu 19 lipca 2006 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat oraz na mocy art. 71 § 1 k.k. orzeczono grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda, przy czym zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i kara ta została wykonana w całości z dniem 17 listopada 2011 r.

V. **z wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 1 września 2010 r., sygn. akt II K 484/09**, którym za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od czerwca 2004 r. do 24 lutego 2005 r. oraz od 12 października 2005 r. do 9 czerwca 2009 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, przy czym postanowieniem z 9 czerwca 2011 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

VI. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 29 października 2010 r., sygn. akt VI K 1260/10**, którym za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. popełnione w dniu 5 lipca 2007 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. orzeczono grzywnę w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda;

VII. **z wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 25 sierpnia 2011 r., sygn. akt IV K 413/11**, którym za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od 7 kwietnia 2010 r. do 8 kwietnia 2010 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. orzeczono grzywnę w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł każda;

VIII. **z wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 7 marca 2012 r., sygn. akt VII K 77/12**, którym za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 24 grudnia 2009 r. do 26 lipca 2010 r., od 2 września 2010 r. do 26 października 2010 r. i od 27 października 2010 r. do 1 marca 2011 r. skazano go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

- przy czym kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w pkt VI i VII zostały połączone **wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 12 listopada 2012 r., sygn. akt VII K 587/12**, którym orzeczono kary łączne 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat oraz 45 (czterdziestu pięciu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) zł każda (przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 kwietnia 2014 r. zarządzono karę zastępczą 20 (dwudziestu) dni pozbawienia wolności za niewykonaną część grzywny) a w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami opisanymi wyżej w pkt I, II, III, IV, V i VIII na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie;

IX. **z wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 5 grudnia 2014 r., sygn. akt IV K 55/14**, którym za 2 (dwa) przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. popełnione w dniu 20 stycznia 2014 r. skazano go na podstawie art. 91 § 1 k.k. na jedną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz orzeczono przepadek dowodu rzeczowego;

X. **z wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt VII K 794/14**, którym za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 7 marca 2013 r. do 19 stycznia 2014 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

orzeka

1) na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone w prawomocnych wyrokach:

- Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 5 grudnia 2014 r., sygn. akt IV K 55/14,
- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt VII K 794/14,

opisanych wyżej w pkt IX i X - kary pozbawienia wolności łączy i wymierza skazanemu A. S. (1) karę łączną

3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

2) na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt 1. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu:

- a) okres zaliczony na poczet kary w sprawie Sądu Okręgowego w Gliwicach, sygn. akt IV K 55/14 od 20 stycznia 2014 r. do 12 czerwca 2014 r., od 24 czerwca 2014 r. do 31 lipca 2014 r. i od 13 listopada 2014 r. do 5 grudnia 2014 r.;
- b) okres dotychczas odbytej kary w sprawie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. akt VII K 794/14 od 23 marca 2015 r. do 29 czerwca 2015 r.;

3) na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;

4) na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, sygn. akt II K 770/98,
- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, sygn. akt VI K 487/03,
- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, sygn. akt II K 147/05,
- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, sygn. akt VI K 930/06,
- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. akt II K 484/09,
- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, sygn. akt VI K 1260/10,
- Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, sygn. IV K 413/11,
- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. akt VII K 77/12

opisanymi wyżej w pkt I-VIII;

5) na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. L. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług w kwocie 41,40 zł (czterdzieści jeden złotych i czterdzieści groszy), łącznie **221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych i czterdzieści groszy)** tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu;

6) na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie o wydanie wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 66/15

UZASADNIENIE

Wskutek wniosku skazanego A. S. (1) zostało wszczęte postępowanie o wydanie wyroku łącznego. W oparciu o treść wniosku skazanego, dane o karalności, informację o pobytach i orzeczeniach oraz akta spraw, w których skazano A. S. (1) ustalono, iż postępowaniem o wydanie wyroku łącznego należy objąć skazania z następujących orzeczeń:

XI. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 8 grudnia 1998 r., sygn. akt II K 770/98**, którym za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. skazano go na karę 75 (siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) zł każda;

XII. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 2 października 2003 r., sygn. akt VI K 487/03**, którym za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od maja 1998 r. do maja 2003 r. skazano go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 5 grudnia 2004 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

XIII. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 12 lipca 2005 r., sygn. akt II K 147/05**, którym za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w nocy z 14 na 15 listopada 2004 r. skazano go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym;

XIV. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 15 stycznia 2007 r., sygn. akt VI K 930/06**, którym za przestępstwo z art. 178 § 2 k.k. popełnione w dniu 19 lipca 2006 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat oraz na mocy art. 71 § 1 k.k. orzeczono grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda, przy czym zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i kara ta została wykonana w całości z dniem 17 listopada 2011 r.

XV. **z wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 1 września 2010 r., sygn. akt II K 484/09**, którym za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od czerwca 2004 r. do 24 lutego 2005 r. oraz od 12 października 2005 r. do 9 czerwca 2009 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat, przy czym postanowieniem z 9 czerwca 2011 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

XVI. **z wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 29 października 2010 r., sygn. akt VI K 1260/10**, którym za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. popełnione w dniu 5 lipca 2007 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. orzeczono grzywnę w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda;

XVII. **z wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 25 sierpnia 2011 r., sygn. akt IV K 413/11**, którym za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w okresie od 7 kwietnia 2010 r. do 8 kwietnia 2010 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. orzeczono grzywnę w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł każda;

XVIII. **z wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 7 marca 2012 r., sygn. akt VII K 77/12**, którym za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 24 grudnia 2009 r. do 26 lipca 2010 r., od 2 września 2010 r. do 26 października 2010 r. i od 27 października 2010 r. do 1 marca 2011 r. skazano go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

- przy czym kary pozbawienia wolności i kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w pkt VI i VII zostały połączone **wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 12 listopada 2012 r., sygn. akt VII K 587/12**, którym orzeczono kary łączne 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 (trzech) lat oraz 45 (czterdziestu pięciu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) zł każda (przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 kwietnia 2014 r. zarządzono karę zastępczą 20 (dwudziestu) dni pozbawienia wolności za niewykonaną część grzywny) a w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami opisanymi wyżej w pkt I, II, III, IV, V i VIII na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie;

XIX. **z wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 5 grudnia 2014 r., sygn. akt IV K 55/14**, którym za 2 (dwa) przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. popełnione w dniu 20 stycznia 2014 r. skazano go na podstawie art. 91 § 1 k.k. na jedną karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz orzeczono przepadek dowodu rzeczowego;

XX. **z wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt VII K 794/14**, którym za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 7 marca 2013 r. do 19 stycznia 2014 r. skazano go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Brak było podstaw do obejmowania wyrokiem łącznym pozostałych orzeczeń, które skazany wymienił w swoim wniosku. Karę łączną orzeka się wyłącznie w odniesieniu do kar orzeczonych za przestępstwa. Nie ma natomiast podstaw do orzekania kar łącznych obejmujących kary porządkowe, kary za wykroczenia, czy też środki zapobiegawcze, które nie zostały zaliczone na poczet kary. I tak, nie było podstaw do objęcia wyrokiem łącznym orzeczenia w sprawie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, sygn. II K 135/99. Jak wynika z informacji o pobytach

i orzeczeniach skazanego, pozbawienie wolności w tamtej sprawie wynikało wyłącznie wydania postanowienia o tymczasowym aresztowaniu (k. 29), zaś okres ten na poczet żadnej kary zaliczony nie został. W sprawie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, sygn. II K 1104/99 orzeczono wobec skazanego karę porządkową aresztowania na okres 30 dni w trybie art. 287 § 2 k.p.k. (k. 29). W sprawie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej, sygn. a VI W 334/05 wymierzono natomiast karę aresztu za wykroczenie (k. 27).

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego w R. wynika, że prognoza penitencjarna w przypadku A. S. (1) jest pozytywna (k. 19-20). W opinii nadesłanej przez Zakład Karny wskazano, że zachowanie skazanego nie budzi poważniejszych uwag. Skazany nie był karany dyscyplinarnie. Dwukrotnie udzielano mu nagród regulaminowych. Skazany nie sprawiał dotąd problemów wychowawczych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

W dacie wydania wyroku obowiązywał stan prawny sprzed nowelizacji wchodzącej w życie 1 lipca 2015 r. Taki też stan prawny stanowił podstawę wydania wyroku. Nadmienić jednak warto, że po wejściu w życie przepisów zmieniających m.in. reguły orzekania kary łącznej sytuacja prawna skazanego nie ulega zmianie. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396) przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wobec skazanego zachodziła konieczność wydania wyroku łącznego, bowiem został on skazany wyrokami różnych sądów za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym i wymierzono mu za te przestępstwa kary tego samego rodzaju.

Zgodnie z art. 569 k.p.k. podstawy do wydania wyroku łącznego zachodzą w razie spełnienia przesłanek wymierzenia kary łącznej wobec osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Przesłanki wymierzenia kary łącznej określa natomiast art. 85 k.k., zgodnie z którym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W przypadku skazań obejmujących kary jednostkowe za ciągi przestępstw podstawą wymierzenia na takich samych zasadach kary łącznej jest art. 91 § 2 k.k.

Sąd nie jest uprawniony do dokonywania wyboru takiej konfiguracji skazań, która umożliwiałaby wydanie dla skazanego najkorzystniejszej kary łącznej. Sąd w pełni podziela pogląd wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z 25 lutego 2005 r., sygn. I KZP 36/04 (opubl. OSNKW 2005/2/13), mającej moc zasady prawnej a stwierdzającej, iż zawarty w art. 85 k.k. zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa.

W odniesieniu do części wyroków skazujących wydanie nowego wyroku łącznego było niedopuszczalne. W przypadku wyroków opisanych wyżej w punktach I-VIII rozstrzygnięto już prawomocnie kwestię dopuszczalności orzeczenia kary łącznej. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 12 listopada 2012 r., sygn. akt VII K 587/12 połączono kary orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w pkt VI i VII oraz umorzono postępowanie w pozostałym zakresie. Żaden z wyroków, których dotyczył tamten wyrok łączny, nie uległ uchyleniu lub zmianie. Tym samym ponowne orzekanie o połączeniu kar orzeczonych w tych sprawach było niedopuszczalne z uwagi na stan powagi rzeczy osądzonej. Ukonstytuowany w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny zakaz ponownego prowadzenia postępowania karnego dotyczącego tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Warunkiem zachowania wymaganej w takim wypadku tożsamości podmiotowo-przedmiotowej, poza tą samą osobą skazanego, jest to, aby nowe postępowanie odnosiło się do tych samych wyroków jednostkowych objętych wcześniej wyrokiem łącznym, a więc orzeczeń obejmujących te same czyny tej samej osoby (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r., sygn. akt V

KK 151/05; opubl. Prok. i Pr. 2006/2/8). Z powołanych wyżej względów na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. orzeczono o umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do wyroków wymienionych wyżej w pkt I-VIII.

Orzekając w przedmiocie orzeczenia kary łącznej w pozostałym zakresie Sąd zważył, co następuje. W przypadku A. S. (1) zachodzi zbieg ciągu przestępstw i przestępstwa określony w art. 91 § 2 k.k. Warunki do wymierzenia kary łącznej spełniają wyroki opisane wyżej w punktach IX i X. Skazany popełnił przestępstwa przypisane w tych sprawach w okresie od 7 marca 2013 r. do 20 stycznia 2014 r., tj. już po wydaniu wszystkich wcześniejszych wyroków, o których była mowa wyżej. Czas popełnienia tych przestępstw przypada przed datą wydania pierwszego wyroku skazującego za którekolwiek z nich. Pierwszym takim wyrokiem był wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 5 grudnia 2014 r., sygn. akt IV K 55/14. W obydwu wyrokach opisanych wyżej w pkt IX i X orzeczono kary pozbawienia wolności bez zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Dlatego zachodziły podstawy do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną, Sąd kieruje się dyrektywami określonymi w art. 86 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

W sprawie Sądu Okręgowego w Gliwicach, sygn. akt IV K 55/14 orzeczono wobec skazanego karę 3 lat pozbawienia wolności a w sprawie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. akt VII K 794/14 orzeczono karę roku pozbawienia wolności. Suma orzeczonych wobec skazanego kar w sprawach podlegających łączeniu wynosi zatem 4 lata pozbawienia wolności. Z powołanych wyżej względów, w przypadku skazanego A. S. (1), Sąd był uprawniony do wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności w granicach od 3 do 4 lat pozbawienia wolności.

Podejmując decyzję w przedmiocie ukształtowania wymiaru kary łącznej w oparciu o zasadę kumulacji bądź absorpcji kar jednostkowych, Sąd Okręgowy wziął pod uwagę kryteria zawarte w ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego jak i sądów apelacyjnych. Wskazać należy, iż przy wymiarze kary łącznej uwzględniać należy przede wszystkim związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar (tak np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 2 lipca 1992 r., II AKr 117/92, KZS 1992, z. 3-9, poz. 50). Przeciwno zastosowaniu pełnej absorpcji przemawiać może fakt naruszenia przez sprawcę różnych dóbr prawnych przez zachowania podjęte w różnym miejscu i czasie w stosunku do różnych osób pokrzywdzonych.

W orzecznictwie podkreśla się, że zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej powinna być stosowana w tych wypadkach, gdy pomiędzy pozostającymi w zbiegu przestępstwami zachodzi bliski związek podmiotowy i przedmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania sprawcy (tak np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, opubl. Prok. i Pr. 1997, z. 7-8, poz. 19). Warto też przypomnieć, że zastosowanie pełnej absorpcji może mieć miejsce tylko wyjątkowo, przede wszystkim w sytuacji, gdy jedno z przypisanych przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi a kara za nie orzeczona może zostać uznana za wystarczającą dolegliwość za całokształt przypisanej skazanemu działalności przestępczej ocenianej pod kątem wydania wyroku łącznego. Wymierzając karę łączną, Sąd w pełni podzielił pogląd Sądu Apelacyjnego w Katowicach, iż: „Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach.” (wyrok SA w Katowicach z dnia 20 maja 2008 r., sygn. akt II AKa 129/08, opubl. KZS 2008/9/48).

W przypadku A. S. pozostające w zbiegu przestępstwa nie są jednorodnjowe. Skazanemu przypisano ciąg przestępstw przeciwko zdrowiu oraz przestępstwo przeciwko rodzinie i opiece. Były to zatem czyny zróżnicowane rodzajowo, skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawem. Przypisane skazanemu przestępstwa zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych. Okoliczności te przemawiają przeciwko wymierzeniu kary łącznej w wymiarze bliskim pełnej absorpcji.

Przestępstwa przypisane w sprawach podlegających łączeniu pozostają w bliskiej więzi czasowej. Ciąg przestępstw przeciwko zdrowiu został popełniony dzień po zakończeniu okresu przypisanej oskarżonemu uporczywej niealimentacji.

Te okoliczności przemawiają za wymierzeniem kary łącznej na zasadzie asperacji, tj. w wymiarze wyższym od najsurowszej z kar jednostkowych ale niższym od ich sumy.

Orzekając o wymiarze kary łącznej Sąd miał na uwadze również to, że wśród przypisanych skazanemu przestępstw żadne zdecydowanie nie dominuje nad pozostałymi i nie było od nich niewspółmiernie bardziej szkodliwe społecznie. Jak już wskazano wcześniej, wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu pełnej absorpcji lub w wymiarze do tego zbliżonym, jest uzasadnione w przypadku, gdy któreś z przypisanych przestępstw jest nieporównywalnie bardziej szkodliwe społecznie aniżeli pozostałe. Najpoważniejszymi przypisanymi skazanemu przestępstwami były dwa występki z art. 157 § 1 k.k., za które wymierzono jedną karę 3 lat pozbawienia wolności. Stopień społecznej szkodliwości przypisanej oskarżonemu niealimentacji nie jest jednak nieporównywalnie niższy. Tym samym brak było podstaw do zastosowania pełnej absorpcji.

Jak już zasygnalizowano, doniosłe znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, przede wszystkim w znaczeniu prewencji indywidualnej. Zastosowanie pełnej absorpcji w niniejszej sprawie nie byłoby uzasadnione względami prognostycznymi. Działanie takie stanowiłoby w rzeczy samej działanie przeciwko wymogom nie tylko prewencji indywidualnej, ale i ogólnej. Wskazać należy, iż popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. W sprawach podlegających łączeniu skazanemu przypisano popełnienie łącznie 3 przestępstw. Wcześniej skazany był karany już 8-krotnie. W jednej ze spraw podlegających łączeniu, tj. w sprawie VII K 794/14 przypisano skazanemu działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie objętym skazaniami. Ma likwidować swoistą konkurencję kar w postępowaniu wykonawczym wynikłą z kilkakrotnych skazań. Sąd miał na uwadze, iż skazany w warunkach zakładu karnego funkcjonuje poprawnie. Nie można jednak pomijać tego, że nie są to jedyne wyroki skazujące, jakie wobec niego wydano, lecz był on już skazywany wcześniej a w jednej ze spraw podlegających łączeniu odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 k.k. Brak jest w tej sytuacji podstaw do uznania, że względy prognostyczne uzasadniają wymierzenie kary bliskiej pełnej absorpcji.

Reasumując, Sąd doszedł do przekonania, iż wobec skazanego należało zastosować zasadę asperacji i dlatego orzekł karę łączną surowszą niż wynikającą z pełnej absorpcji, a zarazem znacznie łagodniejszą, niż wynikająca z zasady kumulacji. Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach opisanych w pkt IX i X wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona kara łączna spełni swoje cele w zakresie zarówno prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

Na poczet kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okres zaliczony na poczet kary w sprawie Sądu Okręgowego w Gliwicach, sygn. akt IV K 55/14 od 20 stycznia 2014 r. do 12 czerwca 2014 r., od 24 czerwca 2014 r. do 31 lipca 2014 r. i od 13 listopada 2014 r. do 5 grudnia 2014 r. oraz okres dotychczas odbytej kary w sprawie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, sygn. akt VII K 794/14 od 23 marca 2015 r. do 29 czerwca 2015 r.

Wobec braku podstaw do połączenia pozostałych rozstrzygnięć zawartych w łączonych wyrokach orzekł Sąd, iż rozstrzygnięcia te podlegają odrębnemu wykonaniu, co oczywiście zgodnie z dyspozycją art. 576 § 1 k.p.k. ma wyłącznie charakter deklaracyjny.

Skazany korzystał z udzielonej z urzędu pomocy prawnej. Koszty obrony nie zostały uiszczone, więc na zasadzie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze zasądzono zwrot tych kosztów od Skarbu Państwa. Wysokość należnego wynagrodzenia Sąd ustalił w stawce odpowiadającej niezbędnemu w sprawie nakładowi pracy obrońcy. Przyznano obrońcy wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej 150 % stawki minimalnej uwzględniając czas poświęcony na

udział w postępowaniu, z przyczyn niezależnych od stron i Sądu dłuższy od typowego (k. 53). Kwotę wynagrodzenia podwyższono ponadto o stawkę należnego podatku od towarów i usług.

W oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, mając na uwadze fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności oraz odległy termin końca kary.

(-) SSO Arkadiusz Cichocki

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- skazanemu A. S.;

- obrońcy skazanego z urzędu adw. T. L..

(-) SSO A. C. G., 2 lipca 2015 r.